

Giv dem mad – og gå på vandet! – Joh.ev. 6:1–15 + 22–33

Bespisningsunderet

5000 mænd + kvinder og børn bliver mirakulæst mættet af 5 brød og 2 fisk. Sammen med et lidt mindre bespisningsunder, med 4000 mænd + kvinder og børn, bespiser Jesus mirakuløst op mod 25000 mennesker. Dermed er det også de mirakler, hvor der er flest vidner, og udover Jesu egen opstandelse, det eneste, der er nævnt i alle fire evangelier, Det er et skabende mirakel – Jesus skaber enorme mængder af brød og fisk ud af stort set ingenting – der vidner om, at Jesus er en skabende, Gud, der skabte himmel og jord ved sit ord. Det er samtidig en historie om, hvordan Jesus involverer mennesket – uanset hvor lidt de kan byde ind med – til at bygge hans rige på jord.

“Hvor skal vi købe brød, så disse folk kan få noget at spise?”

Et kald til at møde menneskers behov – opstår og modnes i fællesskabet med Jesus. Jesus stiller et spørgsmål, der får disciplene til at vurdere deres egne evner og økonomi. I Matt. 14 citeres Jesus for at være endnu mere direkte, når han siger: Giv I dem noget at spise!” Disciplene efterlades i en tilstand af shock og mismod. Har du det også sådan, når du ser på verden omkring dig?

“Brød for to hundrede denarer slår ikke til...”

Når vi ser på os selv og vores egne evner og ressourcer, så mister vi modet. Måske kan vi meget – måske kan vi lidt, men når vi konfronteres med verdens behov, bliver vi alle små. 200 denarer svarer til 200 dagslønne for en arbejder på Jesu tid – en anselig sum, og alligevel intet i forhold til behovet, der møder dem. Hvad kan lille du og jeg gøre, i mødet med verdens massive behov?

“»Få folk til at sætte sig.«

Jesus gør miraklerne, men vi får lov til at være, får vi lov at være med til at organisere, tjene og dele brødet ud. I vores hænder sker Jesu mirakler – det naturlige bliver overnaturligt fordi Helligånden blæser liv i den smule, vi kan byde ind med! Hvor afhængig er vi af Guds kraft i vores liv og i de ting, vi går rundt og involverer os i?

»Saml de stykker sammen, som er tilovers...»

Lad os se og tale om de mirakler Jesus gør. Lad os “samle brødet ind”, så Guds nærvær bliver synligt for alle og skaber tro i os. Jo mere vi tør fortælle historierne om, hvad Gud gør i vores liv, og ikke bagatelliserer eller bortforklarer – desto mere bliver vores øjne løftet fra os selv til Ham. Hvordan hjælper vi hinanden med at se hvad Gud gør i vores liv?

Vandringen på søen

“Det er mig” – Samme formulering, som i GT, hvor han taler i en brændende busk (2. Mos. 3:14) “Jeg Er”. Han siger med andre ord: “Vær frimodige, Jeg er Gud, frygt ikke!” Jesus siger “kom” – dette ord lyder til dig i dag. Men læg mærke til, at Peter beder selv om det. Jesus kalder Peter ud i stormen på Peters egen opfordring. Fra tørstige, sultne kristne, lyder der et dybt råb op mod himlen: “Kald på mig” – “sig, jeg skal komme”. Vi er bange, men dybt i os tørster vores sjæl efter eventyret med Jesus, med mindre vi dulmer den med andre ting. Forstår du hvem det er, der kalder på dig? Beder du Jesus kalde, eller beder du ham kalde på en anden? “Straks rakte Jesus ud og greb fat i Peter” Blev han bange? –Ja – Blev han våd og begyndte at synke? –Ja – Druknedede han? –Nej!

Det vi bringer til bordet forslår ikke i sig selv, og det ved de fleste af os nok godt i forvejen. Vi kan ikke som kirke forandre vores by og ø alene og med egen økonomi. Men hvis vi lægger det vi har og er og evner i Jesu velsignende hænder, og bringer det til fællesskabet, så kan miraklerne ske og vi får lov at være en del af det! Det er forventeligt at vi bliver bange og mister modet fra tid til anden, når vi ser stormen og bølgerne. Hvad gør forskellen for os? Det, der gjorde forskellen for Peter:

“Det er mig” – en åbenbaring af hvor stor Gud er.

“Sig, at jeg skal komme ud til dig” – bønnen om at få lov at blive involveret.

“Jesus, hjælp, jeg synker” Trygheden i, at Jesus står klar til at hive os op, når vi synker.